

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 384/2025-47

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária Perhács s.r.o., Jelenec 353, proti postupu Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, Jednotky finančnej polície, expozitúry Západ v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-53/UBOK-FP-ZA-2024 (predtým pod ČVS: PPZ-585/NKA-FP-BA-2013) a Krajskej prokuratúry v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Kv 89/24/4400 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 18. novembra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupmi úradu boja proti organizovanej kriminalite v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-53/UBOK-FP-ZA-2024 (predtým pod ČVS: PPZ-585/NKA-FP-BA-2013) a krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Kv 89/24/4400, formulovania príkazu konať v jeho trestnej veci bez zbytočných prieskumov, priznania primeraného finančného zadosťučinenia a priznania náhrady trov právneho zastúpenia.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že proti sťažovateľovi je vedené trestné stíhanie v štádiu prípravného konania pre pokračovacie zločiny neodvedenia dane a poistného a skrátania dane a poistného, kde mu obvinenie bolo vznesené 21. septembra 2017 uznesením vyšetrovateľa úradu boja proti organizovanej kriminalite.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. V ústavnej sťažnosti sťažovateľ argumentuje, že je doterajšia dĺžka prípravného konania (počnúc vznesením obvinenia jeho osobe), ktorá predstavuje ku dňu podania ústavnej sťažnosti viac ako sedem rokov, „*extrémne neúnosná*“. Podľa jeho názoru je príčinou doterajšej neprimeranej dĺžky vedeného prípravného konania „*neefektívna, nesprávna a neodborná činnosť orgánov činných v trestnom konaní*“. Uvádza, že adresoval krajskej prokuratúre „*námietku prietahov a žiadosť o preskúmanie postupu policajta*“, ktorá však podľa jeho vyjadrenia nesplnila požadovaný účel, keďže doručené upovedomenie krajskej prokuratúry neobsahuje vo vzťahu k jeho osobe „*žiadnu konkrétnu reakciu*“. Argumentuje, že doterajšia dĺžka vedeného prípravného konania niekoľkonásobne prekročila odporúčanú lehotu šiestich mesiacov určenú § 209 ods. 2 Trestného poriadku. Vyjadruje presvedčenie, že policajné vyšetrowanie nebude v dohľadnej dobe skončené a, akcentujúc okolnosť prisnejšieho posudzovania dĺžky trestného konania oproti konaniu civilnému, formuluje požiadavku priznania finančného zadosťučinenia v celkovej výške 12 500 eur.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Obsahom argumentácie ústavnej sťažnosti sťažovateľa je uplatnená námietka porušenia jeho označených práv, ku ktorému malo dôjsť v štádiu prípravného konania vedeného v jeho trestnej veci v dôsledku zbytočných prietahov spôsobených neefektívnym postupom orgánov činných v trestnom konaní.

5. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že popri uvedení petitu je ďalšou povinnosťou sťažovateľa, aby svoju ústavnú sťažnosť náležite odôvodnil, t. j. aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu (m. m. IV. ÚS 359/08, IV. ÚS 198/2012, IV. ÚS 54/2014, II. ÚS 594/2016). Sťažovateľ musí ďalej vysvetliť, v čom vidí porušenie základného práva alebo slobody, ktoré boli podľa jeho názoru konkretizovaným zásahom orgánu verejnej moci porušené. Takto formulovaná požiadavka odzrkadľuje potrebu dôsledného odlíšenia úlohy ústavného súdu od úloh iných orgánov verejnej moci (predovšetkým všeobecných súdov). Kým všeobecné súdy prioritne chránia subjektívne práva fyzických osôb a právnických osôb plynúce zo zákonných, prípadne od zákona odvodených právnych predpisov, ústavný súd je, *vice versa*, v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy povolaný na ochranu tých subjektívnych práv, ktoré sú ako základné práva a slobody zakotvené v ústave alebo v kvalifikovaných medzinárodných zmluvách (III. ÚS 352/2017, č. 63/2017 ZNaU). Ústavná sťažnosť nemôže byť naformulovaná nedostatočne a neurčito a vytvárať tak priestor na dohady a dedukcie (III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, I. ÚS 291/2017, IV. ÚS 91/2018). Nepostačuje preto akékoľvek odôvodnenie návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ale tento musí byť odôvodnený kvalifikovane, t. j. musí obsahovať odôvodnenie, ktoré spĺňa ústavnoprávne požiadavky (m. m. PL. ÚS 9/2012, PL. ÚS 1/2014, PL. ÚS 7/2014 a i.).

6. Ústavná sťažnosť sťažovateľa požadované parametre náležitého odôvodnenia nespĺňala, pričom ústavný súd napriek skutočnosti, že je sťažovateľ zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom,

pristúpil k nadštandardnému postupu a adresoval sťažovateľovi 18. marca 2025 výzvu na odstránenie nedostatkov jeho návrhu na začatie konania. Sťažovateľ bol v tejto výzve upozornený na príslušnú judikatúru ústavného súdu a v jej kontexte na potrebu doplnenia ústavnej sťažnosti o konkretizáciu skutkových dôvodov preukazujúcich záver o zbytočných priet'ahoch v namietanom konaní, v ktorom malo dôjsť k porušeniu sťažovateľom formulovaných práv. Bol výslovne vyzvaný k predloženiu chronologického prehľadu jednotlivých úkonov vedeného trestného konania a tiež k špecifikácii prípadných období nečinnosti alebo prípadov neefektívneho postupu orgánov činných v trestnom konaní, ktoré by opodstatňovali záver o zbytočných priet'ahov spôsobených orgánmi činnými v trestnom konaní.

7. Napriek poučeniu obsiahnutému v zaslanej výzve a v nej jasne špecifikovaným požiadavkám na doplnenie ústavnej sťažnosti podanie sťažovateľa doručené ústavnému súdu 5. apríla 2025 sa obmedzilo iba na prezentáciu chronologického prehľadu jednotlivých vykonaných úkonov a konštatovanie, že sú zbytočné priet'ahy v jeho trestnej veci zapríčinené „*predovšetkým nesprávnym plánovaním a organizáciou vykonávania úkonov*“. V podaní tak absentuje argumentácia, ktorá by konkretizovala všeobecné tvrdenie sťažovateľa o neefektívnom postupe orgánov činných v trestnom konaní v posudzovanej veci. Sťažovateľ ani v hrubých rysoch nevysvetlil konkrétne momenty postupu orgánov činných v trestnom konaní, ktoré v rámci vedeného konania považuje za neefektívny či nesústredený postup vo vedenom konaní.

8. Sťažovateľ sa v rámci svojej argumentácie obmedzuje na konštatovanie, že doterajšia dĺžka vedeného prípravného konania je dostatočným dôkazom o neefektívnosti postupu orgánov činných v trestnom konaní. Ústavný súd však upozorňuje, že pri posudzovaní konkrétneho prípadu nemožno opomenúť individuálne okolnosti veci. Tak je tomu aj v prípade sťažovateľa, u ktorého dotknuté trestné konanie sa vyznačuje mimoriadnou skutkovou náročnosťou, danou, ako vyplýva z vyžiadaného vyjadrenia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (podanie sp. zn. 2GÚp69/25/1000 doručené ústavnému súdu 29. mája 2025), rozsiahlosťou vyšetrovanej daňovej trestnej činnosti, počtom stíhaných páchatel'ov (jedenásť), nevyhnutnosťou spolupráce s príslušnými finančnými inštitúciami, potrebou realizácie početnej cezhraničnej právnej pomoci a tiež znaleckým skúmaním, ktorého predmet nebol fixný, ale sa postupujúcim vyšetrovaním priebežne rozširoval. Z uvedených dôvodov je nevyhnutné dôsledne identifikovať prípady sťažovateľom tvrdenej neefektívnosti vedeného konania a oddeliť ich od tých častí konania, ktoré nie sú takýmito nedostatkami poznačené.

9. Ústavný súd uzatvára, že v ústavnej sťažnosti sťažovateľa v jej predloženej podobe absentuje sťažnostná argumentácia, ktorá by ústavnému súdu umožnila reálne, t. j. faktické posúdenie rozporovaného postupu orgánov činných v trestnom konaní vo vzťahu k právam sťažovateľa, ktorých porušenie namieta, a to v rámci kritérií, ktoré sú pri posudzovaní existencie zbytočných priet'ahov relevantné. Ani pri vynaložení adekvátneho úsilia nevie v ústavnej sťažnosti dohľadať skutkové a nadväzujúce právne dôvody vo vzťahu k namietanému postupu orgánov verejnej moci (všeobecný údaj, kedy konanie začalo, resp. ako dlho trvá, nestačí), resp. ich nevie v prejednávanej veci dohľadať v rozsahu potrebnom na komplexné ústavnoprávne posúdenie (bez toho, aby si ich musel z vlastnej iniciatívy zabezpečiť).

10. Vzhľadom na uvedené bola ústavná sťažnosť sťažovateľa odmietnutá z dôvodu nedostatku náležitostí ustanovených zákonom [§ 56 ods. 2 písm. c) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov].

11. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júla 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu